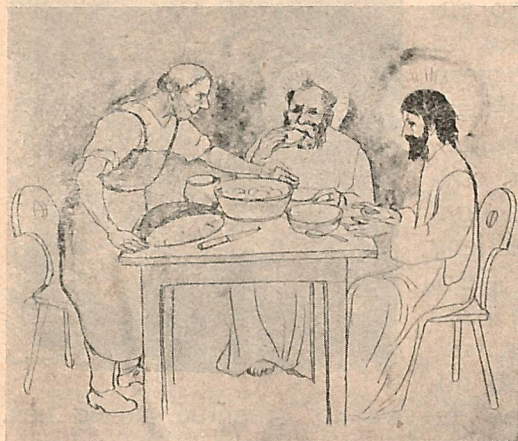

АКО НЪМАШЕ СМЪРТЪ

Нѣкога, когато Христосъ и св. Петъръ ходѣха по земята, дойдоха при единъ ковачъ и го помилиха да пренощуватъ у дома му. Ковачътъ ги посрѣщна приятелски, хвърли си чука подъ наковалнята и ги покани въ стаята. Следъ това се залови да имъ приготви хубава вечеря. Още когато вечеряха, той каза на гоститѣ

си: „Азъ виждамъ, че вие сте уморени отъ пѣтя и трѣбва да си починете. Затова, легнетѣ си двамата на моето легло, пѣкъ азъ ще си постеля слама въ хамбара — да спятъ тамъ“. После имъ каза лека нощъ и излѣзе. На сутринята ковачътъ приготви вкусна закуска на гоститѣ и ги изпроводи доста надалечъ по пѣтя. А, когато се сбогуваха, той каза: „Бждете задоволени и отъ малкото, съ което можахъ да ви се поотсрамя.“ Тогава св. Петъръ подрѣпна

крадешкомъ Христа за рѣжава и му каза: „Господи, нѣма ли да го наградишъ съ нѣщо? Той, наистина, се показа добъръ и услужливъ човѣкъ“.

Исусъ Христосъ му отговори: „Наградата тука, на земята, е лоша награда, затова азъ му готвя друга — на небето“. После се обърна къмъ ковача и му каза: „Поискай всичко, което най-много ти трѣбва. Но повече отъ три работи не можешъ да искашъ“. Ковачътъ се зарадва. — „Щомъ като е тѣй, моля ти се, Господи, нареди да живѣя още сто години все така здравъ, какъвто съмъ сега“. Исусъ Христосъ благослови: „Да бжде така, както искашъ ти. Друго?“ Ковачътъ помисли и каза: „Та какво друго да искамъ я? Работата ми върви така добре, че по-добре не може и да бжде. Каквото ми трѣбва, азъ го печеля съ занаята си. Ето защо, нареди тѣй, че винаги да имамъ толкова работа“. Исусъ Христосъ пакъ благослови: „Да бжде, споредъ желанието ти. А какво е третото ти искане?“.

Ковачътъ не знаеше, какво дру-

